

Като тръгва към Индия Александър греши към чувството за
МИРКА. Според Есхил "оговете мразят БЕЗМЕРИЕТО и го
наказват. /Така става и с Атила Наполеон и др. подобни/ Рим създава това и
не се простира повече от Тигър и Ефрат Нил и Финикия.

Връщането от Индия почти прилича на връщането от Русия
на Наполеон. Слес смъртта му Рим приема и изпълва идеите му. Световна импе-
рия.

Александър става човек-бог. Минава в мита и поезията. Легенда е животът му
Най-красив, най-смел, най-благороден, най-учен, най-умен. Той достига пределите
на човешките възможности.

НО ако Александър не бе умрял предивременно смъртна опасност
щеше да се яви за бъдещата ЕВРОПЕЙСКА КУЛТУРА. Съживена, древна Азия щеше
да погълне Елада, бъдещия Рим и западна Европа. И не светът щеше да
ма европейската култура ако той бе слязъл по долната на Ганг до Бенгал-
ския залив.

/Тонааг дво Райнолд/

/ Лъ Моа Санс/

В своя антураж Александър едри като индийски постник
Каланос така и персийския маг Остан така и ликийския предсказател Аристан-
дър. Той по единакъв начин почита и тачи култа на Баал на Иехова като изпълва
всичките им череменоии като оставя частрана вътрешното им съдържание. Макар
че в тия пантейстични демотични и чихилистични разбирания на народа да съв-
падаха с това соето философията даваше на еличите.

Хората поинтили да се убеждават че повече ил по-малко сполучливо
в своите БОЖЕСТВА те почитат едно и също БОЖЕСТВО като повече ил по-малко
дълбоко ~~изпитани~~ имат същото чувство към Съвърхестественото към Абсолютното
и че разликата в имената, качествата свойствата службите божествени са САМО
вънчални и случајни.